COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.9.2010
COM(2010) 498 final

2010/0256 (COD)

Propunere de

REGULAMENT (UE) NR. AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii

EXPUNERE DE MOTIVE

1. ALINIEREA LA TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE (TFUE).

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) stabilește o distincție clară între, pe de-o parte, competența delegată Comisiei de a adopta acte fără caracter legislativ (acte delegate) cu domeniu de aplicare general care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ, enunțată la articolul 290, și, pe de altă parte, competențele de executare conferite Comisiei, enunțate la articolul 291.

În cazul actelor delegate, legiuitorul deleagă Comisiei competența de a adopta măsuri cvasi legislative. În cazul actelor de punere în aplicare, contextul este foarte diferit, deoarece statele membre sunt în primul rând responsabile de punerea în aplicare a actelor cu putere juridică obligatorie ale Uniunii Europene. Totuși, dacă pentru aplicarea actului legislativ sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare, Comisiei îi revine responsabilitatea de a le adopta.

Alinierea Regulamentului (CE) nr. 247/2006 la noile norme din tratat se bazează pe o clasificare în competențe delegate și în competențe de executare a dispozițiilor adoptate de Comisie în conformitate cu regulamentul menționat [Regulamentul (CE) nr. 793/2006 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului].

Ca urmare a acestei alinieri, a fost elaborat un proiect de reformare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006. Acest proiect rezervă legiuitorului competența de a adopta elementele esențiale ale unui regim specific pentru anumite produse agricole din regiunile ultraperiferice pentru a remedia dificultățile cauzate de ultraperifericitate (denumit „regim POSEI”). Orientările generale ale regimului și principiile generale care stau la baza acestuia sunt stabilite de legiuitor. Astfel, obiectivele măsurilor introduse de acest regim specific și principiile de programare, de compatibilitate și de coerență cu celelalte politici ale Uniunii sunt definite de legiuitor. De asemenea, legiuitorul stabilește principiile instituirii unui sistem de certificate și ale aplicării de sancțiuni, reduceri și exceptări. Legiuitorul prevede de asemenea crearea unui simbol grafic POSEI.

În conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, legiuitorul încredințează Comisiei competența de a completa sau modifica anumite elemente neesențiale. Un act delegat al Comisiei poate astfel stabili elemente complementare necesare bunei funcționări a regimului definit de legiuitor. În acest mod, Comisia adoptă prin act delegat condițiile pentru înscrierea operatorilor în registrul certificatelor și, dacă este necesar având în vedere situația economică, impune constituirea unei garanții pentru eliberarea certificatelor [articolul 11 alineatul (2)]. De asemenea, legiuitorul deleagă Comisiei competența de a adopta măsuri privind stabilirea procedurii de adoptare a modificărilor programelor [articolul 6 alineatul (3)], condițiile de prelucrare [articolul 13 alineatul (6)], condițiile de stabilire a valorilor ajutorului [articolul 18 alineatul (4), articolul 23 alineatul (3) și articolul 29 alineatul (4)], condițiile de scutire de taxele de import [articolul 26 alineatul (2)], condițiile pentru dreptul de utilizare a simbolului grafic [articolul 20 alineatul (3)] și sancțiunile [articolul 17 alineatul (2)].

În conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statelor membre le revine responsabilitatea executării regimului definit de legiuitor. Este totuși necesară asigurarea unei puneri în aplicare unitare a regimului POSEI în statele membre pentru a se evita denaturări ale concurenței sau discriminări între operatori. Prin urmare,

Legiuitorul conferă Comisiei competențe de executare, în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din tratat și, mai ales, în ceea ce privește condițiile unitare în funcție de care intră în regiunile ultraperiferice, ies din acestea și circulă în acestea produsele care fac obiectul regimului specific de aprovizionare [articolul 11 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b), articolul 13 alineatul (3), articolul 26 alineatul (1) și articolul 28 alineatul (2)], condițiile uniforme de punere în aplicare a programelor [articolul 6 alineatul (2), articolul 18 alineatul (3), articolul 20 alineatul (4) și articolul 29 alineatul (3)], precum și un cadru general pentru controalele pe care trebuie să le aplice statele membre [articolul 7, articolul 12 alineatul (2) și articolul 17 alineatul (1)].

2. MODIFICĂRI DE FOND

Considerând că, de la adoptarea la 30 ianuarie 2006 a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, acesta a făcut obiectul multor modificări, se propune reformarea acestui regulament din motive de claritate.

În plus, evoluția legislației comunitare și aplicarea practică a acestui regulament survenite de la adoptare impun și modificarea unora dintre dispozițiile acestuia și remodelarea structurii textului legislativ astfel încât să fie mai bine adaptat la realitatea regimului agricol POSEI.

Acest nou regulament indică mai explicit obiectivele principale ale regimului la a căror realizare trebuie să contribuie măsurile specifice în favoarea agriculturii în regiunile ultraperiferice ale Uniunii (articolul 2).

Noua structură a regulamentului pune în evidență rolul central al programelor specifice destinate situației geografice a regiunilor ultraperiferice, marcată de factori precum distanța și insularitatea (programe POSEI) care sunt acum definite pentru fiecare regiune ultraperiferică la nivelul cel mai adecvat și sunt coordonate de statele membre respective. Programele vizează cele două aspecte fundamentale ale POSEI, și anume regimul specific de aprovizionare și măsurile specifice în favoarea producției locale (articolul 3).

Au fost aduse alte modificări minore textului regulamentului, și anume:

(1) S-a enunțat cu mai multă precizie procedura de prezentare în vederea aprobării Comisiei a programelor și a modificărilor aduse acestora astfel încât să fie o procedură mai coerentă cu practicile curente și cu necesitatea adaptării mai flexibile și mai eficace a programelor la exigențele reale ale agriculturii din regiunile ultraperiferice și ale aprovizionării acestor regiuni cu produse esențiale (articolul 6).

(2) La articolul 10 s-a specificat că regimul specific de aprovizionare trebuie conceput pentru fiecare regiune în funcție de producția agricolă locală, iar dezvoltarea acestei producții nu trebuie limitată prin ajutoare pentru aprovizionare prea substanțiale în cazul unor produse care sunt produse și la nivel local. Se consideră că această dispoziție este necesară pentru a institui obligativitatea compatibilității între cele două instrumente POSEI.

(3) Se extinde și la departamentele de peste mări posibilitatea de a reexpedia produse prelucrate local din produse de bază care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare, fără rambursarea avantajului, limitat la produsele expediate din Insulele

Azore către Madeira sau invers și din Madeira către Insulele Canare sau invers [articolul 13 alineatul (2) litera (e)].

(4) Pentru asigurarea unei bune gestionări bugetare, statele membre trebuie să indice în programele lor lista de ajutoare care constituie plăți directe [articolul 18 alineatul (2) litera (d)].

(5) De asemenea, este util ca, pentru măsurile în favoarea producțiilor agricole locale, să se indice modalitatea de definire a valorii ajutorului, precizare inexistentă anterior în actul de bază [articolul 18 alineatul (2) literele (e) și (f)].

(6) În sfârșit, finanțarea reținută pentru fiecare program național este cea care corespunde exercițiului financiar 2011 și celui următor. În schimb, s-a mărit cu 20 % plafonul pentru finanțarea regimului specific de aprovizionare în cazul Franței și al Portugaliei [articolul 29 alineatul (3)], ca urmare a concluziilor primului raport privind impactul reformei POSEI din 2006, supus în 2010 Parlamentului European și Consiliului.

Regulamentul nu modifică resursele financiare și nici intensitatea sprijinului comunitar.

2010/0256 (COD)

Propunere de

REGULAMENT (UE) NR. AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din …

privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene[1],

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[2],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[3],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[4],

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 247/2006 al Consiliului din 30 ianuarie 2006 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii[5] s-au instituit măsuri specifice în domeniul agriculturii în vederea depășirii dificultăților provocate de situația excepțională a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii vizate la articolul 349 din tratat. Aceste măsuri s-au concretizat prin intermediul unor programe de sprijin pentru fiecare regiune, reprezentând un instrument esențial pentru aprovizionarea acestor regiuni cu produse agricole. Cu ocazia noilor modificări care se dovedesc necesare și ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este necesară abrogarea Regulamentului (CE) nr. 247/2006 și înlocuirea acestuia cu un text nou.

(2) Este necesară precizarea obiectivelor fundamentale la a căror realizare contribuie sistemul de măsuri în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii.

---

1 JO C , , p. .
2 JO C , , p. .
3 JO C , , p. .
4 JO C , , p. .
5 JO L 42, 14.2.2006, p. 1.

(3) Este necesară precizarea conținutului programelor specifice destinate situației geografice a regiunilor ultraperiferice, marcată de factori precum distanța și insularitatea (denumite în continuare „programe POSEI”) care, în conformitate cu principiul subsidiarității, trebuie stabilite la nivelul geografic cel mai adecvat și transmise pentru aprobare Comisiei de către statele membre în cauză .

(4) Pentru a realiza în cele mai bune condiții obiectivele sistemului de măsuri în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, programele POSEI trebuie să cuprindă măsuri care să garanteze aprovizionarea cu produse agricole și menținerea și dezvoltarea producțiilor agricole locale. Trebuie armonizat nivelul de programare al regiunilor în cauză și sistematizată abordarea de tip parteneriat între Comisie și statele membre.

(5) În conformitate cu principiul subsidiarității și în spiritul flexibilității care stau la baza abordării privind programarea adoptată pentru sistemul de măsuri în favoarea regiunilor ultraperiferice, autoritățile desemnate de fiecare stat membru pot propune modificări ale programului în vederea adaptării acestuia la realitatea regiunilor ultraperiferice. În același sens, procedura de modificare a programelor trebuie adaptată la nivelul de pertinență al fiecărui tip de modificare.

(6) Pentru a garanta aprovizionarea regiunilor ultraperiferice cu produse agricole esențiale și pentru a atenua costurile suplimentare impuse de ultraperifericitatea acestor regiuni, este necesar să se instituie un regim specific de aprovizionare. Situația geografică excepțională a regiunilor ultraperiferice, în raport cu sursele de aprovizionare cu produse esențiale pentru consumul uman sau pentru prelucrare ori ca inputuri agricole, impune în aceste regiuni costuri suplimentare de transport. De asemenea, și alți factori obiectivi legați de condiția de ultraperifericitate a acestor regiuni, și anume insularitatea și suprafețele agricole reduse, reprezintă pentru operatorii și producătorii din regiunile ultraperiferice constrângeri suplimentare care le îngreunează mult activitatea. Aceste obstacole pot fi îndepărtate prin scăderea prețurilor respectivelor produse esențiale.

(7) În acest scop, fără a se aduce atingere articolului 28 din tratat, importurile de anumite produse agricole din țări terțe trebuie scutite de taxele de import aplicabile. Pentru a ține seama de originea acestor produse și de tratamentul vamal care li se recunoaște prin dispozițiile legislației Uniunii, trebuie ca produsele care au făcut obiectul unei perfecționări active sau al depozitării vamale pe teritoriul vamal al Uniunii să fie considerate produse importate direct, în sensul acordării avantajelor regimului specific de aprovizionare.

(8) Pentru îndeplinirea eficace a obiectivului de scădere a prețurilor în regiunile ultraperiferice și de diminuare a costurilor suplimentare pe care le implică ultraperifericitatea și, în același timp, de menținere a competitivității produselor Uniunii, trebuie să se acorde ajutoare pentru furnizarea de produselor ale Uniunii în regiunile ultraperiferice. Aceste ajutoare ar trebui să țină seama de cheltuielile suplimentare de transport către regiunile ultraperiferice și de prețurile practicate la exportul către țările terțe, precum și, în cazul în care este vorba de inputuri agricole sau de produse destinate prelucrării, de alte costuri suplimentare generate de ultraperifericitate, și anume de insularitate și de suprafețele agricole reduse.

(9) Pentru a se evita speculațiile care ar aduce prejudicii utilizatorilor finali în regiunile ultraperiferice, este necesar să se precizeze că de regimul specific de aprovizionare pot

beneficia numai produsele sănătoase, corecte şi de o calitate corespunzătoare în vederea comercializării.

(10) Este necesar să se prevadă norme pentru funcţionarea regimului, şi anume norme în ceea ce priveşte crearea unui registru al operatorilor şi a unui sistem de certificate după modelul certificatelor menţionate la articolele 130 şi 161 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a pieţelor agricole şi privind dispoziţii specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”)[6].

(11) Exigenţele monitorizării operaţiunilor care beneficiază de regimul specific de aprovizionare impun controale administrative aplicate produselor în cauză la importul sau la introducerea acestora în regiunile ultraperiferice, precum şi la exportul sau la expedierea acestora dinspre regiunile ultraperiferice. În plus, pentru realizarea obiectivelor regimului menţionat, este necesar ca avantajele economice ale regimului specific de aprovizionare să se reflecte la nivelul costurilor de producţie şi să ducă la scăderea preţurilor până la nivelul utilizatorului final. Prin urmare, aceste avantaje trebuie acordate numai cu condiţia impactului lor efectiv şi trebuie efectuate controalele adecvate.

(12) Ţinând seama de faptul că toate cantităţile care fac obiectul regimului specific de aprovizionare sunt limitate la nevoile aprovizionării regiunilor ultraperiferice, acest sistem nu dăunează bunei funcţionări a pieţei interne. De asemenea, avantajele economice ale regimului specific de aprovizionare nu ar trebui să producă o deviere a traficului comercial pentru produsele în cauză. Prin urmare, trebuie să se interzică expedierea sau exportul acestor produse dinspre regiunile ultraperiferice. Totuşi, trebuie autorizată expedierea sau exportul produselor respective atunci când este rambursat avantajul financiar care rezultă din regimul specific de aprovizionare.

(13) În ceea ce priveşte produsele prelucrate, este necesară autorizarea schimburilor între regiunile ultraperiferice pentru a permite practicarea unui comerţ între aceste regiuni. De asemenea, trebuie să se ţină seama de fluxurile de schimburi în cadrul comerţului regional şi de exportul şi expedierile tradiţionale cu restul Uniunii sau cu ţările terţe din regiunile ultraperiferice şi, în consecinţă, să se autorizeze pentru toate aceste regiuni exportul de produse prelucrate care corespunde fluxurilor comerciale tradiţionale. Din motive de claritate, trebuie se precizeze perioada de referinţă pentru stabilirea acestor cantităţi exportate sau expediate în mod tradiţional.

(14) Cu toate acestea, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a permite restructurarea necesară a sectorului prelucrării zahărului din Azore. Aceste măsuri ar trebui să ţină seama de faptul că, pentru ca sectorul zahărului din Azore să fie viabil, trebuie garantat un anumit nivel de producţie şi de prelucrare. În acest context, cu titlu excepţional, Insulele Azore ar trebui autorizate în continuare să expedieze către restul Uniunii cantităţi de zahăr mai mari decât fluxul tradiţional, pentru o perioadă limitată la cinci ani şi sub rezerva stabilirii de cantităţi maxime anuale reduse progresiv. Având în vedere faptul că aceste cantităţi care pot fi reexpediate vor fi proporţionale şi limitate la ceea ce este strict necesar pentru a permite viabilitatea producţiei şi a

[6] JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

prelucrării locale a zahărului, aceste expedieri temporare de zahăr din Insulele Azore nu vor avea un impact negativ asupra pieței interne a Uniunii.

(15) În ceea ce privește zahărul peste cotă pentru aprovizionarea Insulelor Azore, Madeirei și Insulelor Canare, este necesar să se aplice în continuare sistemul de scutire de taxe de import. De asemenea, este necesar ca Insulele Azore să fie autorizate să beneficieze de scutirea de taxe de import pentru zahărul brut din trestie de zahăr, în limita bilanțului previzional de aprovizionare.

(16) Insulele Canare au fost aprovizionate până în prezent în cadrul regimului specific de aprovizionare cu lapte praf degresat care conține de grăsimi vegetale de la codul NC 1901 90 99 destinat transformării industriale. Trebuie permisă în continuare aprovizionarea cu acest produs care a devenit un element tradițional în dieta alimentară locală.

(17) Deoarece orezul constituie un element de bază în dieta alimentară din Réunion, unde producția locală nu este suficientă pentru acoperirea necesităților locale, este necesar ca importul acestui produs în Réunion să fie în continuare scutit de toate taxele.

(18) Politica Uniunii în favoarea producțiilor locale din regiunile ultraperiferice a cuprins numeroase produse și măsuri care le-au favorizat producția, comercializarea sau prelucrarea. Măsurile respective și-au demonstrat eficiența și au asigurat continuarea și dezvoltarea activităților agricole. Uniunea ar trebui să susțină în continuare aceste producții, element fundamental al echilibrului ecologic, social și economic al regiunilor ultraperiferice. Experiența a demonstrat că, după exemplul politicii de dezvoltare rurală, parteneriatul consolidat cu autoritățile locale poate permite soluționarea mai concretă a problemelor specifice ale regiunilor în cauză. Este prin urmare necesară continuarea sprijinului în favoarea producțiilor locale prin intermediul programelor POSEI.

(19) Pentru sprijinirea comercializării produselor din regiunile ultraperiferice, este necesară instituirea unor ajutoare destinate comercializării produselor respective în afara regiunii de producție.

(20) Este necesară stabilirea elementelor minime care trebuie furnizate în cadrul programelor POSEI, și anume descrierea situației, a strategiei propuse, a obiectivelor, a măsurilor, în scopul definirii măsurilor în favoarea producțiilor agricole locale. De asemenea, trebuie precizate principiile care asigură coeziunea între aceste măsuri și alte politici ale Uniunii pentru a se evita incompatibilitățile și suprapunerile între ajutoare.

(21) Programul POSEI poate conține, în vederea punerii în aplicare, măsuri de finanțare a unor studii, proiecte demonstrative, pregătire profesională și asistență tehnică.

(22) Producătorii agricoli din regiunile ultraperiferice trebuie încurajați să furnizeze produse de calitate, iar comercializarea acestora trebuie favorizată. În acest scop, poate fi utilă folosirea simbolului grafic introdus de Uniune.

(23) Structurile anumitor exploatații agricole sau întreprinderi de prelucrare și de comercializare situate în regiunile ultraperiferice sunt extrem de insuficiente și supuse unor dificultăți specifice. Articolul 26 alineatul (2) și articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind

sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR)[7] prevăd, pentru anumite tipuri de investiții în regiunile ultraperiferice, rate ale ajutoarelor mai avantajoase.

(24) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 prevede că regiunilor ultraperiferice nu li se aplică restricția privind acordarea de ajutoare pentru sectorul forestier prevăzute la articolul 20 litera (b) punctul (ii) din regulamentul respectiv.

(25) Articolul 39 alineatul (4) și anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 stabilesc cuantumurile anuale maxime eligibile în cazul plăților pentru agromediu. Pentru a se ține seama de situația ecologică specifică din anumite zone de pășuni foarte sensibile din Insulele Azore și de conservarea peisajului și a caracteristicilor tradiționale ale terenurilor agricole, în special culturile în terase din Madeira, trebuie să se prevadă, pentru anumite măsuri determinate, posibilitatea de creștere a acestor sume cu până la 100 %.

(26) Se poate acorda o derogare de la politica constantă a Comisiei de a nu autoriza acordarea de ajutoare de stat pentru funcționare în sectorul producției, prelucrării și comercializării produselor agricole prevăzute de anexa I la tratat, pentru a atenua constrângerile specifice ale producției agricole din regiunile ultraperiferice legate de ultraperifericitate, mai ales de distanță, de insularitate, de suprafața redusă, de relief, de climă și de dependența economică față de un număr mic de produse.

(27) Situația fitosanitară a producțiilor agricole din regiunile ultraperiferice este afectată de dificultăți specifice legate de condițiile climatice, precum și de insuficiența mijloacelor de combatere aplicate până în prezent în aceste regiuni. Prin urmare, trebuie puse în aplicare programe de combatere a organismelor dăunătoare, inclusiv prin metode biologice, și trebuie stabilită participarea financiară a Uniunii pentru realizarea programelor respective.

(28) Menținerea plantațiilor viticole, care este cultura cea mai răspândită din regiunile Madeira și Canare și care este foarte importantă pentru regiunea Azore, constituie un imperativ economic și ecologic. Pentru a contribui la sprijinul producției, nu ar trebui să se aplice în aceste regiuni nici primele de abandon, nici mecanismele comerciale, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, cu excepția, în cazul insulelor Canare, a distilării de criză, care ar trebui să poată fi aplicată în caz de perturbare excepțională a pieței ca urmare a unor probleme de calitate. De asemenea, dificultățile tehnice și socio-economice au împiedicat reconversia totală, în termenele prevăzute, a suprafețelor de viță de vie plantate în regiunile Madeira și Azore cu soiuri de viță de vie hibride interzise de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Vinul produs de aceste plantații viticole este destinat numai consumului local tradițional.

(29) Restructurarea din sectorul produselor lactate nu s-a încheiat încă în Azore. Pentru a se ține seama de puternica dependență a Insulelor Azore de producția de lapte, la care se adaugă alte neajunsuri legate de ultraperifericitate și de lipsa unei producții de înlocuire rentabile, este necesară menținerea derogărilor de la anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 privind taxa pe excedent aplicată laptelui și produselor lactate.

---

[7] JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

(30) Sprijinul în favoarea producției de lapte de vacă în Madeira și în Réunion nu a fost suficient pentru a menține echilibrul între aprovizionarea internă și cea externă, în special din cauza marilor dificultăți structurale care afectează acest sector și a slabei capacități a acestuia de a răspunde pozitiv la noi medii economice. Prin urmare, producția de lapte UHT reconstituit din lapte praf provenind din Uniune trebuie autorizată în continuare, pentru a se asigura un procent mai important de acoperire a consumului local. Pentru a informa corect consumatorii, este necesar să se prevadă obligația de a indica pe eticheta produsului oferit la vânzare modul în care a fost produs laptele UHT reconstituit din lapte praf.

(31) Necesitatea de a menține prin stimulente producția locală de lapte justifică neaplicarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 în departamentele de peste mări (DOM) ale Franței și în Madeira. Această exceptare ar trebui stabilită, în cazul Madeirei, în limita a 4 000 de tone.

(32) Trebuie sprijinite activitățile tradiționale în materie de creștere a animalelor de fermă. Pentru a satisface nevoile consumului local din DOM și din Madeira, trebuie autorizat, în anumite condiții și în cadrul unei limite maxime anuale, importul din țări terțe, fără taxe vamale, de masculi din specia bovină destinați îngrășării

(33) Trebuie reînnoită posibilitatea oferită Portugaliei în cadrul Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori[8] de a transfera drepturile de primă pentru vacile care alăptează de pe continent în Azore și de a adapta acest instrument la noua schemă de sprijin pentru regiunile ultraperiferice.

(34) Cultura tutunului a fost, din punct de vedere istoric, foarte importantă în arhipelagul Canare. Pe plan economic, aceasta continuă să fie una dintre principalele activități industriale din regiune. Pe plan social, această cultură este foarte intensivă în ceea ce privește mâna de lucru și privește micii agricultori. Cu toate acestea, această cultură nu este suficient de rentabilă și riscă să dispară. În prezent, producția de tutun se limitează la o mică suprafață pe insula La Palma și este destinată prelucrării artizanale de țigări. Prin urmare, Spania trebuie autorizată să acorde în continuare un ajutor ca supliment la ajutorul oferit de Uniune, pentru a permite menținerea acestei culturi tradiționale și activitatea artizanală pe care o susține. De asemenea, pentru menținerea activității industriale de fabricare a produselor din tutun, trebuie scutite de drepturi vamale importurile în arhipelagul Canare de tutun brut și semiprelucrat, în limita unei cantități anuale de 20 000 de tone echivalent de tutunuri brute desprinse de pe tulpină.

(35) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu trebuie să aducă atingere nivelului de sprijin specific de care au beneficiat până în prezent regiunile ultraperiferice. Este motivul pentru care, pentru executarea măsurilor adecvate, statele membre ar trebui să dispună de sumele care corespund sprijinului acordat deja de Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 247/2006.

(36) Din anul 2006, în anumite regiuni ultraperiferice a sporit necesarul de produse esențiale, în special în Insulele Azore și în DOM, din cauza dezvoltării șeptelului și a presiunii demografice. Este prin urmare necesar să se sporească partea din buget pe

[8] JO L 30, 31.1.2009, p. 16.

care o pot utiliza statele membre pentru regimul specific de aprovizionare a regiunilor în cauză.

(37) Comisia ar trebui să dispună de competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat, pentru a completa sau modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament. Este necesară delimitarea domeniilor pentru care se va putea exercita această competență, precum și condițiile cărora li se va supune delegația.

(38) Pentru asigurarea punerii în aplicare unitare a regimului POSEI în statele membre și pentru a evita denaturarea concurenței sau discriminările între operatori, Comisia ar trebui să dispună de competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din tratat. Este prin urmare necesar să i se confere Comisiei competențe de executare în temeiul dispoziției menționate privind în special condițiile unitare în funcție de care intră în regiunile ultraperiferice, ies din acestea și circulă în acestea produsele care fac obiectul regimului specific de aprovizionare, condițiile uniforme de punere în aplicare a programelor, precum și caracteristicile minime ale controalelor pe care trebuie să le aplice statele membre.

(39) [Considerent privind controlul măsurilor de punere în aplicare. Urmează să se completeze după adoptarea regulamentului privind modalitățile de control menționat la articolul 291 alineatul (2) din TFUE, actualmente în discuție la Parlamentul European și la Consiliu],

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament adoptă măsurile specifice din domeniul agricol pentru remedierea dificultăților cauzate de ultraperifericitate, și anume de distanță, insularitate, suprafață redusă, relief, climă dificilă și dependență economică de un număr mic de produse din regiunile Uniunii menționate la articolul 349 din tratat, denumite în continuare „regiuni ultraperiferice”.

Articolul 2

Obiective

1. Măsurile specifice menționate la articolul 1 contribuie la realizarea următoarelor obiective:

(a) garantarea aprovizionării regiunilor ultraperiferice cu produse esențiale pentru consumul uman sau pentru prelucrare și ca inputuri agricole evitând costurile suplimentare de ultraperifericitate.

(b) menținerea și dezvoltarea activității agricole în regiunile ultraperiferice, inclusiv producția, prelucrarea și comercializarea produselor locale.

2. Obiectivele prevăzute la alineatul (1) sunt puse în aplicare prin intermediul celor menționate în capitolele III, IV și V.

CAPITOLUL II

PROGRAME POSEI

Articolul 3

Instituirea de programe POSEI

1. Măsurile menționate la articolul 1 se definesc pentru fiecare regiune ultraperiferică prin intermediul unui program specific destinat situației geografice a regiunilor ultraperiferice, marcată de factori precum distanța și insularitatea (POSEI), denumit în continuare „program POSEI”, care cuprinde:

(a) un regim specific de aprovizionare, astfel cum este prevăzut în capitolul III și

(b) măsuri specifice în favoarea producțiilor agricole locale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul IV.

2. Programul POSEI se stabilește la nivelul geografic considerat cel mai corespunzător de către statul membru în cauză. Acesta este elaborat de autoritățile competente desemnate de statul membru care, după consultarea autorităților și organizațiilor competente la nivelul teritorial corespunzător, îl supune aprobării Comisiei în conformitate cu articolul 6.

3. Fiecare stat membru poate prezenta un singur program POSEI pentru regiunile sale ultraperiferice.

Articolul 4

Compatibilitate și coerență

1. Măsurile luate în cadrul programelor POSEI trebuie să fie conforme cu legislația Uniunii, coerente cu celelalte politici ale Uniunii și cu măsurile luate în temeiul acestora.

2. Trebuie asigurată coerența măsurilor luate în cadrul programelor POSEI cu măsurile puse în aplicare în temeiul celorlalte instrumente ale politicii agricole comune, și

anume organizațiile comune de piață, dezvoltarea rurală, calitatea produselor, bunăstarea animalelor și protecția mediului.

În special, nu se poate finanța nici o măsură în sensul prezentului regulament:

(a) ca sprijin suplimentar al regimurilor de prime sau de ajutoare instituite în cadrul unei organizații comune a pieței, cu excepția cazurilor excepționale justificate de criterii obiective;

(b) ca sprijin pentru proiecte de cercetare, ca măsuri care vizează sprijinirea proiectelor de cercetare sau ca măsuri eligibile pentru finanțare din partea Uniunii în temeiul Deciziei 2009/470/CE a Consiliului[9];

(c) ca sprijin pentru măsurile care țin de domeniul de aplicare Regulamentului (CE) nr. 1698/2005.

Articolul 5

Conținutul programelor

Un program POSEI cuprinde:

(a) un calendar de punere în aplicare a măsurilor și un tabel financiar anual, general și orientativ, în care se rezumă resursele care urmează a fi mobilizate;

(b) o justificare a compatibilității și coerenței diverselor măsuri ale programelor, precum și stabilirea criteriilor și indicatorilor cantitativi destinați monitorizării și evaluării;

(c) dispozițiile luate pentru a asigura punerea în aplicare eficientă și adecvată a programelor, inclusiv în materie de publicitate, de monitorizare și de evaluare, precum și stabilirea indicatorilor cuantificați, utilizați la evaluarea programului;

(d) desemnarea autorităților competente și a organismelor responsabile cu punerea în aplicare a programului, desemnarea, la nivelurile corespunzătoare, a autorităților sau organismelor asociate și a partenerilor socio-economici, precum și rezultatele consultărilor efectuate.

Articolul 6

Aprobarea și modificările aduse programelor

1. Statele membre prezintă Comisiei un proiect de program POSEI în cadrul resurselor financiare prevăzute la articolul 29 alineatele (2) și (3).

Proiectul de program cuprinde un proiect al bilanțului previzional de aprovizionare cu indicarea produselor, a calităților acestora și a valorilor ajutorului pentru aprovizionare din Uniune, precum și un proiect de program de sprijin în favoarea producțiilor locale.

[9] JO L 155, 18.6.2009, p. 30.

Comisia evaluează programul POSEI și hotărăște aprobarea acestuia printr-un act de punere în aplicare.

2. În funcție de evaluarea anuală a executării măsurilor incluse în programele POSEI, statele membre pot supune Comisiei propuneri de modificare în cadrul resurselor financiare menționate la articolul 29 alineatele (2) și (3), pentru a adapta mai bine măsurile respective la cerințele regiunilor ultraperiferice și la strategia propusă. Comisia adoptă, printr-un act de punere în aplicare, modalitățile unitare de prezentare a propunerilor de modificare a programului.

3. Pentru a ține seama de diferitele tipuri de modificări propuse, precum și de termenul în care trebuie puse în aplicare acestea, Comisia stabilește printr-un act delegat procedura de aprobare a modificărilor.

Articolul 7

Controale și monitorizare

Statele membre efectuează verificările prin intermediul unor controale administrative și al unor controale la fața locului. Pentru a asigura punerea în aplicare unitară, Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare caracteristicile minime ale controalelor pe care trebuie să le aplice statele membre.

Prin același tip de act, Comisia adoptă de asemenea procedurile și indicatorii fizici și financiari pentru asigurarea unei monitorizări eficace a punerii în aplicare a programelor.

CAPITOLUL III

REGIM SPECIFIC DE APROVIZIONARE

Articolul 8

Bilanț previzional de aprovizionare

1. Se instituie un regim specific de aprovizionare pentru produsele agricole prevăzute în anexa I la tratat, esențiale în regiunile ultraperiferice consumului uman sau fabricării de alte produse sau ca inputuri agricole.

2. Statul membru în cauză stabilește, la nivelul geografic considerat cel mai adecvat, un bilanț de aprovizionare previzional pentru cuantificarea necesarului anual de aprovizionare al fiecărei regiuni ultraperiferice în ceea ce privește produsele menționate în anexa I la tratat.

Evaluarea necesităților întreprinderilor de ambalare sau de prelucrare a produselor destinate pieței locale, expediate în mod tradițional către restul Uniunii, exportate în țări terțe în cadrul unui comerț regional în sensul articolului 13 alineatul (3) sau în cadrul unui comerț tradițional, poate face obiectul unui bilanț previzional separat.

Articolul 9

Funcționarea regimului

1. În limita cantităților stabilite prin bilanțul previzional de aprovizionare, nu se aplică nici o taxă la importul în regiunile ultraperiferice de produse care provin direct din țări terțe și care fac obiectul regimului specific de aprovizionare.

   În sensul prezentului capitol, produsele care au făcut obiectul perfecționării active sau al depozitării vamale pe teritoriul vamal al Uniunii sunt considerate ca importate direct din țările terțe.

2. Pentru a asigura satisfacerea nevoilor stabilite în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), în ceea ce privește prețul și calitatea, menținând totodată cota de aprovizionări a Uniunii, se acordă un ajutor pentru aprovizionarea regiunilor ultraperiferice cu produse ale Uniunii deținute în stocuri publice, care rezultă din aplicarea măsurilor de intervenție sau sunt disponibile pe piața Uniunii.

   Valoarea acestui ajutor se stabilește pentru fiecare tip de produs în cauză, luând în considerație costurile suplimentare de transport către regiunile ultraperiferice și prețurile practicate la exportul către țările terțe, precum și, în cazul în care este vorba despre produse destinate prelucrării sau despre inputuri agricole, costurile suplimentare datorate ultraperifericității, și anume insularității și suprafeței reduse.

3. Niciun ajutor nu se acordă pentru aprovizionarea cu produse care au beneficiat deja de regimul specific de aprovizionare într-o altă regiune ultraperiferică.

4. De regimul de aprovizionare beneficiază numai produsele sănătoase, corecte și de o calitate corespunzătoare în vederea comercializării.

Articolul 10

Punere în aplicare

Regimul specific de aprovizionare se aplică astfel încât să se țină seama în special:

(a) de nevoile specifice ale regiunilor ultraperiferice și, în cazul produselor destinate transformării sau al inputurilor agricole, de normele de calitate impuse;

(b) de fluxurile de schimburi comerciale cu restul Uniunii;

(c) de aspectul economic al ajutoarelor avute în vedere;

(d) dacă este cazul, de necesitatea de a nu împiedica posibilitățile de dezvoltare a producțiilor locale.

Articolul 11

Certificate

1. Se acordă scutirea de taxa de import sau posibilitatea de a beneficia de ajutor în cadrul regimului specific de aprovizionare cu condiția prezentării unui certificat

   Certificatele se eliberează numai operatorilor înscriși într-un registru ținut de autoritățile competente.

   Certificatele nu sunt transmisibile.

2. Pentru a garanta operatorilor exercitarea deplină a drepturilor și participarea la regimul specific de aprovizionare, Comisia stabilește printr-un act delegat condițiile de înscriere a operatorilor în registru, și, dacă este necesar, impune constituirea unei garanții pentru eliberarea certificatelor.

3. Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare toate măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare unitare de către statele membre a prezentului articol privind în special punerea în aplicare a regimului certificatelor, cu excepția constituirii garanției pentru eliberarea certificatelor, și angajamentele operatorilor în momentul înregistrării.

Articolul 12

Impactul avantajului

1. Faptul de a beneficia de regimul specific de aprovizionare care implică scutirea de taxa de import sau acordarea ajutorului se subordonează unui impact efectiv al avantajului economic până la utilizatorul final care, după caz, poate fi un consumator, atunci când este vorba de produse destinate consumului direct, ultimul operator de prelucrare sau de ambalare, atunci când este vorba de produse destinate industriilor de prelucrare sau de ambalare, sau agricultorul, atunci când este vorba de produse utilizate pentru hrana animalelor sau ca inputuri agricole.

2. Pentru aplicarea unitară a alineatului (1), Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare modalități de aplicare, în special condițiile pentru verificarea de către statele membre a impactului efectiv al avantajului până la utilizatorul final.

Articolul 13

Exportul către țările terțe și expedierea către restul Uniunii

1. Produsele care beneficiază de regimul specific de aprovizionare pot face obiectul unui export către țările terțe sau al unei expedieri către restul Uniunii numai în condiții unitare, stabilite de către Comisie printr-un act de punere în aplicare, care cuprind plata taxelor de import sau rambursarea ajutorului perceput, menționate la articolul 9.

Pentru exportul către țările terțe al produselor care beneficiază de regimul specific de aprovizionare nu este necesară prezentarea unui certificat.

Primul paragraf nu se aplică fluxurilor comerciale între departamentele franceze de peste mări (DOM).

2. Alineatul (1) primul paragraf nu se aplică produselor din regiunile ultraperiferice prelucrate din produse care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare:

(a) care sunt exportate către țările terțe sau expediate către restul Uniunii în limitele cantităților care corespund expedierilor tradiționale și exporturilor tradiționale. Aceste cantități sunt stabilite de Comisie printr-un act de punere în aplicare pe baza mediei expedierilor sau exporturilor din decursul anilor 1989, 1990 și 1991.

(b) care sunt exportate către țările terțe în cadrul unui comerț regional, conform destinațiilor și condițiilor stabilite de Comisie printr-un act de punere în aplicare;

(c) care sunt expediate din Azore către Madeira sau invers;

(d) care sunt expediate din Madeira către Insulele Canare sau invers.

(e) care sunt expediate între DOM.

Pentru produsele exportate menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu se acordă nici o restituire.

Pentru exportul către țările terțe al produselor menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu este necesară prezentarea unui certificat.

3. În sensul prezentului capitol, prin „comerț regional” se înțelege comerțul efectuat, pentru fiecare DOM, pentru Insulele Azore și Madeira și pentru Insulele Canare, către țări terțe stabilite de Comisie printr-un act de punere în aplicare.

4. Produsele livrate în DOM, în Azore, în Madeira sau în Insulele Canare care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare și care servesc aprovizionării navelor și aeronavelor sunt considerate ca fiind consumate local.

5. Prin derogare de la alineatul (2) primul paragraf litera (a), următoarele cantități maxime de zahăr (cod NC 1701) pot fi expediate în fiecare an din Azore către restul Uniunii pentru o perioadă de cinci ani:

– în 2011: 3 000 de tone;

– în 2012: 2 500 de tone;

– în 2013: 2 000 de tone;

– în 2014: 1 500 de tone;

– în 2015: 1 000 de tone

6. Pentru a viza avantajul dare rezultă din aplicarea regimului specific de aprovizionare la comerțul regional și tradițional, Comisia stabilește printr-un act delegat condițiile pe care trebuie să le îndeplinească operațiunile de prelucrare care pot duce la un export tradițional sau la comerț regional.

Articolul 14

Zahăr

1. În perioada menționată la articolul 204 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, producția de zahăr care depășește cota menționată la articolul 61 din regulamentul respectiv este scutită de taxe de import în limita bilanțului previzional de aprovizionare menționat la articolul 8 din prezentul regulament, în ceea ce privește:

   (a) zahărul introdus pentru consum în Madeira sau în Insulele Canare sub formă de zahăr cuprins la codul NC 1701;

   (b) zahărul rafinat și consumat în Insulele Azore sub formă de zahăr brut cuprins la codul NC 1701 12 10 (zahăr brut din sfeclă de zahăr).

2. În Insulele Azore, în scop de rafinare, cantitățile menționate la alineatul (1) pot fi suplimentate, în limita bilanțului previzional de aprovizionare, cu zahăr brut cuprins la codul 1701 11 10 (zahăr brut din trestie de zahăr).

   Pentru aprovizionarea Insulelor Azore cu zahăr brut, necesarul este evaluat ținând seama de dezvoltarea producției locale de sfeclă de zahăr. Cantitățile care beneficiază de regimul de aprovizionare se stabilesc astfel încât volumul total anual de zahăr rafinat din Azore să nu depășească 10 000 de tone.

Articolul 15

Lapte praf degresat

Prin derogare de la articolul 8, Insulele Canare se pot aproviziona în continuare cu lapte praf degresat cuprins la codul NC 1901 90 99 (lapte praf degresat care conține grăsimi vegetale) destinat prelucrării industriale în limita a 800 de tone pe an. Ajutorul acordat pentru aprovizionarea din Uniune cu acest produs nu poate depăși 210 EUR/tonă și este inclus în limita prevăzută la articolul 29. Acest produs este destinat numai consumului local.

Articolul 16

Importul de orez în Réunion

Nu se percep taxe de import în departamentul francez de peste mări Réunion în cazul produselor destinate consumului pe insulă, cuprinse la codurile NC 1006 10, 1006 20 și 1006 40 00.

Articolul 17

Controale și sancțiuni

1. Produsele care fac obiectul regimului specific de aprovizionare sunt supuse unor controale administrative la momentul importului sau al introducerii în regiunile ultraperiferice, precum și la exportul sau expedierea acestora din regiunile respective.

   Pentru asigurarea unei puneri în aplicare unitare a acestei dispoziții, Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare caracteristicile minime ale controalelor pe care trebuie să le aplice statele membre.

2. În cazul în care operatorul nu respectă angajamentele luate în sensul articolului 11, cu excepția unui caz de forță majoră sau a unui accident climatic excepțional, avantajul acordat titularului certificatului se recuperează, iar înregistrarea acestuia se suspendă sau se anulează în funcție de gravitatea încălcării.

   Pentru asigurarea respectării obligațiilor care le revin operatorilor care participă la regim, Comisia stabilește printr-un act delegat condițiile necesare aplicării primului paragraf și modul de tratare a noilor cereri de certificate depuse de operator.

CAPITOLUL IV

MĂSURI ÎN FAVOAREA PRODUCȚIILOR AGRICOLE LOCALE

Articolul 18

Măsuri

1. Programele POSEI cuprind măsuri specifice în favoare producțiilor agricole locale care țin de domeniul de aplicare a titlului III partea a treia din tratat, necesare pentru asigurarea, în fiecare regiune ultraperiferică, a continuității și dezvoltării producțiilor agricole locale.

2. Partea programului consacrată măsurilor în favoarea producțiilor agricole locale conține cel puțin următoarele elemente:

   (a) descrierea cuantificată a situației producției agricole în cauză, ținând seama de rezultatele de evaluare disponibile, care arată diferențele, lacunele și posibilitățile de dezvoltare, resursele financiare mobilizate și principalele rezultate ale acțiunilor întreprinse în prealabil;

   (b) descrierea strategiei propuse, prioritățile reținute și obiectivele generale și operative cuantificate, precum și o evaluare a impactului economic, ecologic și social, inclusiv în materie de ocupare a forței de muncă;

   (c) descrierea măsurilor prevăzute, în special a schemelor de sprijin pentru punerea în aplicare a programului, precum și, dacă este cazul, informații privind nevoile

în materie de studii, proiecte de demonstrație, acțiuni de formare profesională și de asistență tehnică legate de pregătirea, de punerea în aplicare sau de adaptarea măsurilor în cauză;

(d) lista ajutoarelor care constituie plăți directe în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(e) condițiile pentru acordarea ajutorului, produsele și volumele în cauză;

(f) valoarea ajutorului stabilită pentru fiecare măsură sau acțiune în vederea atingerii unuia sau a mai multor obiective vizate de program;

3. Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare condițiile unitare privind plata ajutoarelor menționate la alineatul (2).

4. Programul poate cuprinde măsuri de sprijin pentru producerea, pentru prelucrarea sau pentru comercializarea produselor agricole din regiunile ultraperiferice.

Fiecare măsură poate conține acțiuni. Pentru fiecare acțiune programul definește cel puțin următoarele elemente:

(a) beneficiarii;

(b) condițiile de eligibilitate;

(c) ajutorul individual;

(d) plafonul maxim.

Pentru sprijinirea comercializării produselor în afara regiunii de producție, Comisia adoptă printr-un act delegat condițiile pentru stabilirea valorii ajutorului acordat în cadrul comercializării și, dacă este cazul, cantitățile maxime care pot face obiectul ajutorului respectiv.

Articolul 19

Controale și plata sumelor necuvenite

1. Controalele măsurilor stabilite în prezentul capitol se efectuează prin intermediul controalelor administrative și al controalelor la fața locului.

2. În cazul unei plăți necuvenite, beneficiarul în cauză are obligația de a rambursa sumele respective. Articolul 80 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei[10] se aplică *mutatis mutandis*.

[10] JO L 316, 2.12.2009, p. 65.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE ÎNSOȚIRE

Articolul 20

Simbol grafic

1. Se introduce un simbol grafic în vederea ameliorării cunoașterii și consumului produselor agricole de calitate, în stare naturală sau transformate, specifice regiunilor ultraperiferice.

2. Condițiile de utilizare a simbolului grafic prevăzut la alineatul (1) sunt propuse de organizațiile profesionale în cauză. Autoritățile naționale transmit Comisiei, o dată cu avizul lor, propunerile respective.

   Utilizarea simbolului este controlată de o autoritate publică sau de un organism recunoscut de autoritățile naționale competente.

3. În vederea unei mai bune sensibilizări față de produsele agricole de calitate din regiunile ultraperiferice și a încurajării consumului acestora, ca atare, sau prelucrate, Comisia stabilește printr-un act delegat condițiile pentru exercitarea dreptului de utilizare a simbolului grafic, precum și condițiile pentru reproducerea și utilizarea acestuia.

4. Pentru asigurarea aplicării unitare a prezentului articol, Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare modalitățile de aplicare a simbolului grafic, precum și caracteristicile minime ale controalelor și ale monitorizării pe care trebuie să le aplice statele membre.

Articolul 21

Dezvoltare rurală

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 39 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, sumele anuale maxime eligibile în cadrul ajutorului Uniunii prevăzute în anexa I la regulamentul respectiv se pot majora până la valoarea lor dublă în ceea ce privește măsura de protecție a lacurilor din Azore și măsura de conservare a peisajului și a caracteristicilor tradiționale ale terenurilor agricole și conservarea zidurilor din piatră care susțin terasele din Madeira.

2. Măsurile prevăzute în temeiul alineatului (1) din prezentul articol fac obiectul unei descrieri, după caz, în programele pentru aceste regiuni, prevăzute la articolele 16 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005.

Articolul 22

Ajutoare de stat

1. Pentru produsele agricole prevăzute în anexa I la tratat, cărora li se aplică articolele 107, 108 și 109 din tratatul respectiv, Comisia poate autoriza, în conformitate cu articolul 108 din tratat, în sectoarele de producție, de prelucrare și de comercializare a produselor menționate, ajutoare de funcționare care au ca scop atenuarea restricțiilor producției agricole specifice regiunilor ultraperiferice, legate de distanță, de insularitate și de alte constrângeri legate de ultraperifericitate.

2. Statele membre pot acorda o finanțare suplimentară pentru punerea în aplicare a programelor POSEI. În acest caz, ajutoarele de stat trebuie notificate de către statele membre Comisiei și trebuie aprobate de aceasta în conformitate cu prezentul regulament, ca parte din programele menționate. Ajutoarele astfel notificate se consideră notificate în sensul articolului 108 alineatul (3) prima teză din tratat.

3. Franța poate acorda sectorului zahărului din regiunile ultraperiferice franceze un ajutor de până la 90 de milioane de euro per an de comercializare.

   Franța informează Comisia în termen de treizeci de zile de la sfârșitul fiecărui an de comercializare cu privire la valoarea ajutorului efectiv acordată.

4. Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) din prezentul articol și prin derogare de la articolul 180 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și de la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1184/2006 al Consiliului[11], articolele 107, 108 și 109 din tratat nu se aplică plăților efectuate în temeiul capitolului IV, al alineatului (3) din prezentul articol și al articolelor 23 și 27 din prezentul regulament de către statele membre, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 23

Programe fitosanitare

1. Franța și Portugalia prezintă Comisiei programe de combatere a organismelor dăunătoare plantelor și produselor vegetale din DOM, Azore și respectiv Madeira. Aceste programe precizează obiectivele care trebuie atinse, măsurile care trebuie luate, durata și costul lor. Programele prezentate în temeiul prezentului articol nu au ca obiect protecția bananelor.

2. Uniunea contribuie la finanțarea programelor prevăzute la alineatul (1), pe baza unei analize tehnice a situațiilor regionale.

3. Pentru realizarea programelor respective, Comisia stabilește printr-un act delegat participarea financiară a Uniunii menționată la alineatul (2), măsurile eligibile pentru finanțare din partea Uniunii, precum și valoarea ajutorului.

[11] JO L 214, 4.8.2006, p. 7.

Această participare poate acoperi până la 60 % din cheltuielile eligibile în DOM și până la 75 % din cheltuielile eligibile în Azore și Madeira. Plata se efectuează pe baza documentației furnizate de Franța și Portugalia. Dacă este necesar, se pot efectua investigații de către Comisie sau în numele acesteia, de către experți, după cum se arată în art. 21 din Directiva 2000/29/CE a Consiliului[12].

Articolul 24

Vin

1. Măsurile menționate la articolele 103v, 103w, 103x și 182a din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu se aplică Insulelor Azore și Madeirei.

2. Prin derogare de la articolul 120a alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, strugurii proveniți din soiurile de viță de vie menționate la litera (b) din același paragraf, recoltați în regiuni din Azore și Madeira, pot fi utilizați pentru producția de vin care poate circula numai în interiorul regiunilor menționate.

   Portugalia elimină progresiv cultivarea parcelelor plantate cu soiurile de viță de vie menționate la articolul 120a alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 cu sprijinul, dacă este cazul, prevăzut la articolul 103q din regulamentul respectiv.

3. Măsurile menționate la articolele 103v, 103w și 103y din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu se aplică Insulelor Canare.

Articolul 25

Lapte

1. În scopul repartizării taxei pe excedent în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2003, se consideră că au contribuit la depășire numai producătorii în sensul articolului 65 litera (c) din regulamentul menționat, stabiliți în Azore și care desfășoară activități de producție în Azore, care comercializează cantități ce depășesc cota lor, majorată cu procentul prevăzut la prezentul alineat al treilea paragraf.

   Taxa pe excedent se datorează pentru cantitățile care depășesc cota astfel majorată cu procentul prevăzut la al treilea paragraf, după realocarea, pentru toți producătorii în sensul articolului 65 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, stabiliți în Azore și care desfășoară activități de producție în Azore, și proporțional cu cota de care dispune fiecare producător, a cantităților care se află în marja care rezultă din această creștere și care au rămas nefolosite.

   Procentul prevăzut în primul paragraf este egal cu raportul dintre cantitatea de 23 000 de tone începând cu anul de comercializare 2005/2006 și totalul cantităților de

[12] JO L 4, 7.1.2000, p. 11.

referință disponibile în fiecare exploatație la 31 martie 2010. Procentul se aplică numai cotei pentru exploatație la 31 martie 2010.

2. Cantitățile de lapte sau de echivalent-lapte comercializate, care depășesc cota, dar care respectă procentul prevăzut la alineatul (1) al treilea paragraf, după realocarea prevăzută la respectivul alineat, nu sunt luate în calcul pentru constatarea unei eventuale depășirii a cotei de către Portugalia calculate în conformitate cu articolul 66 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

3. Regimul de taxă pe excedent aplicabil producătorilor de lapte prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu se aplică DOM și nici, în limita unei producții locale de 4 000 de tone de lapte, Insulei Madeira.

4. Prin derogare de la articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, se autorizează în Madeira și în departamentul francez de peste mări Réunion producția de lapte UHT reconstituit din lapte praf provenind din Uniune, în limita necesarului de consum local, atât timp cât această măsură nu împiedică colectarea și desfacerea laptelui obținut pe plan local. Acest produs este destinat numai consumului local.

Modul în care s-a obținut laptele UHT astfel reconstituit trebuie să fie clar indicat pe eticheta de vânzare.

Articolul 26

Creșterea animalelor de fermă

1. Până când șeptelul local de masculi tineri din specia bovină atinge un nivel suficient pentru a asigura menținerea și dezvoltarea producției locale de carne în DOM și Madeira, se deschide posibilitatea de a importa animale din specia bovină originare din țări terțe, în vederea îngrășării și consumului în DOM și în Madeira, fără să se aplice taxele de import din tariful vamal comun.. Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare măsurile necesare pentru aplicarea prezentului paragraf, în special modalitățile de scutire de taxa de import pentru masculii tineri din specia bovină din DOM și Madeira.

Articolul 12 și articolul 13 alineatul (1) se aplică animalelor care beneficiază de scutirea prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat.

2. Numărul de animale care beneficiază de scutirea prevăzută la alineatul (1) se stabilește în programele POSEI, în cazul în care necesitatea importurilor se justifică, ținând seama de dezvoltarea producției locale. Animalele respective sunt destinate cu prioritate producătorilor care dețin cel puțin 50 % din animalele destinate îngrășării de origine locală.

Pentru a ține seama de specificitățile locale din sectorul creșterii bovinelor și din sectoarele aferente, Comisia stabilește printr-un act delegat condițiile în care are loc scutirea de taxe de import.

3. În cazul aplicării articolului 52 și a articolului 53 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, Portugalia poate reduce plafonul național al drepturilor în ceea ce

privește plățile pentru carnea de oaie și de capră și a primei pentru vacile care alăptează. În acest caz, se transferă, printr-un act de punere în aplicare al Comisiei, suma corespunzătoare de la plafoanele stabilite în conformitate cu articolul 52 și cu articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 către resursele financiare menționate la articolul 29 alineatul (2) a doua liniuță din prezentul regulament.

Articolul 27

Ajutor de stat pentru producția de tutun

Spania este autorizată să acorde un ajutor pentru producția de tutun în insulele Canare. Acordarea acestui ajutor nu poate conduce la discriminări între producătorii din arhipelag.

Valoarea ajutorului nu poate depăși suma de 2 980,62 EUR/tonă. Ajutorul suplimentar se acordă în limita a 10 tone pe an.

Articolul 28

Scutirea de taxe vamale pentru tutun

1. Nicio taxă vamală nu se aplică importului direct în Insulele Canare de tutun brut sau semiprelucrat care face obiectul:

   (a) codului NC 2401 și respectiv

   (b) următoarelor supoziții:

   – 2401 10 tutunuri brute nedesprinse de pe tulpină;

   – 2401 20 tutunuri brute parțial sau total desprinse de pe tulpină;

   – ex 2401 20 învelișuri exterioare pentru țigări de foi prezentate pe suporturi, rulate, destinate fabricării tutunurilor;

   – 2401 30 deșeuri de tutun;

   – ex 2402 10 țigări de foi, inclusiv cele cu capetele tăiate;

   – ex 2403 10 tutun pentru fumat, cu sau fără înlocuitori, în orice proporție (amestecuri utilizate la fabricarea țigărilor, a țigaretelor și a trabucurilor);

   – ex 2403 91 tutunuri „omogenizate” sau „reconstituite”, chiar sub formă de foi sau de benzi;

   – ex 2403 99 tutunuri expandate.

   Scutirea prevăzută la primul paragraf se acordă cu ajutorul certificatelor menționate la articolul 11.

Această scutire se aplică produselor menționate la primul paragraf, destinate prelucrării în arhipelagul Canare în produse manufacturate gata pentru fumat, în limita unei cantități anuale de importuri de 20 000 de tone de echivalent de tutun brut desprins de pe tulpină.

2. Comisia adoptă printr-un act de punere în aplicare măsurile necesare pentru aplicarea alineatului 1, în special modalitățile de scutire de la taxele de import pentru tutunul din Insulele Canare.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 29

Resurse financiare

1. Măsurile prevăzute de prezentul regulament, cu excepția articolului 21, constituie intervenții destinate să stabilizeze piețele agricole, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului[13].

2. Pentru fiecare exercițiu financiar Uniunea finanțează măsurile prevăzute la capitolele II și IV până la o sumă anuală de:

– pentru departamentele franceze de peste mări; 278,41 milioane EUR;

– pentru Azore și Madeira: 106,21 milioane EUR;

– pentru Insulele Canare: 268,42 milioane EUR.

3. Sumele alocate pentru fiecare exercițiu financiar pentru finanțarea măsurilor prevăzute în capitolul III nu pot depăși următoarele sume:

– pentru departamentele franceze de peste mări; 24,8 milioane EUR;

– pentru Azore și Madeira: 21,2 milioane EUR;

– pentru Insulele Canare: 72,7 milioane EUR.

Comisia stabilește printr-un act de punere în aplicare condițiile unitare conform cărora statele membre pot modifica alocarea resurselor stabilite în fiecare an pentru diferitele produse care beneficiază de regimul specific de aprovizionare.

[13] JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

4. Pentru asigurarea unei alocări raționale și proporționale pentru măsurile de finanțare de studii, de proiecte de demonstrație și pentru măsurile de asistență tehnică, Comisia stabilește printr-un act delegat o sumă maximă anuală care poate fi alocată acestor măsuri.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 30

Măsuri naționale

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament, în special în ceea ce privește controalele și sancțiunile administrative, și informează Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 31

Comunicări și rapoarte

1. Statele membre comunică Comisiei, până la data de 15 februarie a fiecărui an cel târziu, alocările care le-au fost puse la dispoziție și pe care intenționează să le cheltuiască în anul următor pentru punerea în aplicare a bilanțului previzional de aprovizionare și a fiecărei măsuri în favoarea producției locale incluse în programele POSEI.

2. Statele membre prezintă Comisiei, până la data de 31 iulie a fiecărui an, un raport cu privire la punerea în aplicare, în decursul anului precedent, a măsurilor prevăzute de prezentul regulament.

3. Până la 30 iunie 2015, iar apoi o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport general din care să reiasă impactul acțiunilor realizate în temeiul prezentului regulament, inclusiv în sectorul bananelor, însoțit, după caz, de propuneri corespunzătoare.

Articolul 32

Competențele Comisiei

Atunci când competențele sunt conferite Comisiei, aceasta acționează conform procedurii menționate la articolul 33, în cazul actelor delegate, și conform procedurii menționate la articolul 34, în cazul actelor de punere în aplicare.

Articolul 33

Acte delegate

1. Competențele de a adopta actele delegate menționate de prezentul regulament se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.

   De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

2. Delegarea competenței menționată la alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu.

   Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează celălalt legiuitor și Comisia, cel târziu cu o lună înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele eventuale ale acesteia.

   Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

3. Parlamentul European sau Consiliul pot prezenta obiecții cu privire la actul delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen poate fi prelungit cu o lună.

   În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au prezentat obiecții cu privire la actul delegat sau dacă, înaintea acestei date, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu prezinte obiecții, actul delegat intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile acestuia.

   În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul prezintă obiecții la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care prezintă obiecții în legătură cu actul delegat expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 34

Acte de punere în aplicare - comitet

[Urmează să se completeze după adoptarea regulamentului privind modalitățile de control menționat la articolul 291 alineatul (2) din TFUE, aflat actualmente în discuție la Parlamentul European și la Consiliu],

Articolul 35

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 247/2006 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 36

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a […] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

[Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2012.]

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la […],

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Preşedintele	*Președintele*

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 247/2006	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 8
Articolul 3 alineatul (1) și (2)	Articolul 9 alineatul (1) și (2)
	Articolul 9 alineatul (3)
	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 10
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 12
Articolul 4 alineatul (1) și (2)	Articolul 13 alineatul (1) și (2)
	Articolul 13 alineatul (3)
	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 5	Articolul 14
Articolul 6	Articolul 15
Articolul 7	Articolul 16
Articolul 8 ultima teză	Articolul 11
Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) și (3)	Articolul 3
Articolul 11	Articolul 4
Articolul 12, literele (b) și (c)	Articolul 18 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 12, literele (d), (e), (f) și(g)	Articolul 5
Articolul 13	Articolul 7
Articolul 14	Articolul 20
Articolul 15	Articolul 21
Articolul 16	Articolul 22
Articolul 17	Articolul 23
Articolul 18	Articolul 24
Articolul 19	Articolul 25

Articolul 20	Articolul 26
Articolul 21	Articolul 27
Articolul 22	Articolul 28
Articolul 23	Articolul 29
Articolul 24	Articolul 6
Articolul 27	Articolul 30
Articolul 28	Articolul 31
Articolul 29	Articolul 35
Articolul 33	Articolul 36